



OKO 2

60. ročník krajské soutěžní
přehlídky amatérských divadel

sobota 18. 3. 2023

cena: 5 Kč

DNES HRAJEME:



Běla mezi včelami



Uklízečka



Svatba bude,
i kdybyste nechtěli!

VČEREJŠÍ PŘEDSTAVENÍ: Dobrý Dobrý



Slavnostní zahájení Třeštského divadelního jara



Ano, rád bych vzpomněl... Jen si vzpomenout, kde vzpomínku naléztí... Miluji divadlo a divadelní festival byl vždy svátkem. Obíhal jsem všechny poutače, vývěsky, fotografie z inscenací... A to těšení se!

Festival nebyla jen představení, ale hlavně škola – hodnocení odbornou porotou. Vím, každý herec a divadelník chce slyšet, jak je „dobře“. Mě spíš zajímalo, co zlepšit. Při představení vám třeba něco vadí a vy nevíte co, ale porota to dokáže pojmenovat.

A ta sezení po hodnocení! Noví přátelé. A všechny spojovalo divadlo... Nejvíc mě bavila parta z Jihlavy „Na Kopečku“ – těch písniček, legrace... A ráno domů.

Děkuji Ti, divadelní festivale, a vydrž ještě spoustu let. Zlom vaz!



**Divadelní
vzpomínání**

Milan Šindelář
člen DS Karla Čapka Třešť

Jak se nám Třeštské divadelní jaro zakulatilo aneb ALTÁNOVY POSTŘEHY... Poprvé

Přiznám se, že kulaté tvary mám moc rád. Nevím, jestli to nějak souvisí... ne s tím, co myslíte..., jestli to nějak souvisí s mou postavou. Od dětství jsem totiž hoch kulatý. Mám kulatou hlavu a kulaté břicho. Prostě ostré a hranaté tvary jsou mi cizí.

Nebylo pro mne tedy nic krásnějšího než po vstupu do foyeru kulturního domu spatřit spoustu kulatých objektů. Nejen na stěnách či stropu. Spatřil jsem totiž spoustu krásných kulatých zářících očí a neméně sympatických kulatých a smějících se tváří.

Zakulatilo se i logo přehlídky, protože číslo je krásně kulaté. Nula je jasná. A šestka, ta vlastně také, ale k tomu lišácky vystrkuje drápek, který naznačuje, že se je stále čeho držet. Anebo je to symbol klíčku, jakého si základu pro další růst? Proč ne.

Do sálu se ve velkém valili diváci, což je také synonymum pro kulatost. Protože... Co se lépe valí než něco kulatého?

Krásně zaoblené bylo i zahájení a první představení tábořské Kapoty. Jediné, co tam trošku zhranatělo, byl světlík. Zsvěcení ví. A kdo neví, měl přijít. Věděl by.

Tak doufejme, že ta kulatost vydrží a my se krásně dokoulíme k závěru. A těším se, že to bude koulení měkké a jemné.

Tak nyní již jen tradiční Altánův výkřik po hodnocení: „*Je to pěkná holota, ta z Tábora Kapota!*“

Na viděnou!

Můj čtyřicetiletý život v Třešti je nerozlučně spojen s Divadelním souborem Karla Čapka, a tudíž také s festivalem. Festival pro mě znamená radost nejen z divadelních představení, ale také z pocitu dobře odvedené práce při pomoci jeho organizačního zajištění. Když se k nám divadelní soubory vrací a těší se na setkávání, je to ta největší odměna. Krásná setkávání, nová přátelství, sbírání zkušeností a nezapomenutelné zážitky k tomu všemu samozřejmě patří.



**Divadelní
vzpomínání**

Dana Obrdlíková
vedoucí DS Karla Čapka Třešť



OKEM poroty:



hodnotí Michal Zahálka

DOBŘÍ DOBRÝ / Divadlo Kapota

Jak správně zavést diváka

Seděl jsem v hledišti na Dobrý Dobrý a zprvu si říkal: „*No dobře, sympatický starý známý soubor, specifická herecká poetika, které člověk s láskou odpustí určité neduhy, a je to taková milá komunální satira o tom, jak to v rodinách chodí.*“ Po chvíli jsem si říkal: „*No fajn, ale to je pořád expozice, expozice – a co z toho?*“

Pak – když přišla Eliška s bolavým zubem – pochopil jsem, oč jde, a zajásal jsem: Komunální satira byla jen falešnou stopou, hraje se detektivka, kde je potřeba přijít na princip, na jehož základě se postavám proměňují identity. Co mi dosud připadalo jako sympatický šrumec, se rázem stalo intelektuálním oříškem (v němž někde za rohem obchází strýček Stoppard a strýček Ayckbourn), prominul jsem zbytky toho, co mi trochu vadilo, a do konce jsem se bavil. Ocenil jsem tu hádanku, ocenil jsem vtipnou satirizaci scén, v nichž geniální detektiv svolá podezřelé (zde včetně publika, díky zábavně zrušené čtvrté stěně) a oznámí jim, k čemu došel.

Jsem za to všechno upřímně vděčný, ale stejně musím aspoň naznačit, kde vidím určité rezervy. Ta herecká poetika spočívá mimo jiné v herectví poměrně hrubě obtažených kontur, jisté razanci (v dobrém slova smyslu), která hraničí až s ledabylostí (ve smyslu špatném) –

Co na to diváci

- ★ Popletení dveří na konci představení nás jako diváka zmátlo.
- ★ Říkal jsem si, kdybyste mi ten bonbón dal, zda byste mě nechtěně nevtáhl do děje.
- ★ Jsem rád, že jste přijeli.
- ★ Já jsem myslela, že se postavy měnily kvůli výměně židlí. Vůbec mě nenapadlo, že za to můžou ty bonbóny.

V průběhu hodnocení hry odbornou porotou přišla žádost o rekonstrukci scény se světlíkem na toaletě, která přímo ve hře nebyla vidět (odehrávala se v zákulisí). Porotě bylo režisérem řečeno: „Musíte mít představivost!“. Následně se další z porotců jal ukázat, jak by prolézal tím světlíkem, přičemž se z řad diváků ozvalo: „Ale ty by ses tam nevešel!“ (do toho světlíku). Celé přísálení vybuchlo smíchy.





a to se projevuje jednak v poměrně převálcovaných, resp. nepevně vystavěných dramatických situacích, jednak v občas poněkud povážlivé úrovni jevištní mluvy.

Samotný text by si potom zasloužil trochu víc dramatické materie, na níž by se ukázalo, jak zkušenost s výměnou identit promění jednotlivé vztahy – do důsledku je to rozehráno jen v kouzelných scénách, v nichž Květa zjišťuje, jak moc ji štve Luboš, když se chová úplně přesně jako ona. Zatím je text v mnoha ohledech v rovině realizace konceptu, přitom by ale mohl skýtat podstatně víc dramaticčnosti, ba přímo divadelnosti.

Rozhodně ale pokládám autorský počín Martina Jurajdy za nesmírně slibný a inscenaci Divadla Kapota při vědomí jistých rezerv za sympatickou, intelektuálně podnětnou jednohubku. Děkuju za ni.

P.S.: Sním o tom, že by se na některé z přehlídek mohl objevit seminář prolézání světlíkem.

OKO zaostřuje na:



DS J. K. Tyl České Budějovice

1.

Divadelní soubor byl založen v roce 1895 a může se pochlubit nepřerušenu aktivitou až do dnešních dnů. Vícegenerační spolek má v současné době 63 členů. Ročně nastuduje dvě tři představení, která uvádí v Divadle U Kapličky v Českých Budějovicích. V repertoáru má v současné době pět představení pro dospělé a osm pohádek.

OKO představuje hru:



Běla mezi včelami

Divadelní spolek J. K. Tyl České Budějovice / autor: Klára Havlínová
pohádka / 55 minut bez přestávky

Na začátku všeho byly včely, které jsou inspirující svou pracovitostí, oddaností a věrností. Zlobivá a nevděčná holčička Běla se jako trest za své nepěkné chování promění ve včelku. Díky tomu pochopí, že za každou kapkou medu se skrývá obětavá práce tisíců včel, které pracují pro blaho celého úlu a své rodiny. Běla pozná, že med není jediným bohatstvím, které včelí úl skrývá. Mnohem cennější je láska, přátelství, obětavost a pracovitost. Naučná pohádka plná originálních písniček.

Edukativní pohádka o včelách nabízí přesah do tématu životního prostředí a doplňuje pohádkový příběh o vzdělávací vsuvky s poučnými informacemi o životě včel. Včely zná totiž každý, ale podívat se přímo do úlu je něco úplně jiného.

OKO zaostřuje na:



Voživot

2.

Soubor byl založen v roce 2011, aby navázal na stopadesátiletou divadelní tradici amatérského divadla v Mladé Vožici. Zakladatelé souboru VOŽIVOT Marian Lichtenberg a Kateřina Pokorná se rozhodli věnovat divadlu ryze autorskému. Členy se stali přátelé a sousedi, kteří měli chuť hrát divadlo. Všechny dosavadní hry vzešly z pera režisérky souboru Kateřiny Pokorné. Herci mají tedy to štěstí, že role jsou jim psány tak říkajíc „přímo na tělo“. Za svou existenci soubor nazkoušel sedm divadelních her a odehrál okolo 150 představení. Pravidelně jezdí na divadelní přehlídky, odkud si dovezl již řadu ocenění. S hrou Krysí dům se souboru podařilo postoupit i na celostátní přehlídku ve Vysokém nad Jizerou.

OKO představuje hru:



Uklízečka

Voživot, Smilovy Hory/ autor: Kateřina Pokorná
komedie / 50 minut bez přestávky

Autorská komedie divadla VOŽIVOT. Lidská až trochu sentimentální hra o tom, že snít a milovat je stejně důležité jako se dobře najíst. Jde o komorní hru pro tři herce, kterou přímo pro členy souboru napsala a zrežiovala Kateřina Pokorná. Hra je určena všem, kdo mají rádi smích, dobré jídlo a dobré lidi.

OKO zaostřuje na:



Divadlo A. D. Stonařov

3.

Divadlo A. D. Stonařov bylo založeno v roce 1976 pod názvem Divadelní soubor Stonařov jako součást tehdejšího SSM. Následující rok uvedl soubor hru M. Holkové „Královnin prsten“ pod režijním vedením J. Klimeše. Do roku 1988, kdy nastala přestávka kvůli odchodu ženské části souboru na mateřskou dovolenou, bylo nastudováno a uvedeno 11 divadelních her. V roce 1998 došlo k znovuoobnovení činnosti souboru. Zkoušet se souborem tak začali ochotníci z Telče, Nevcehle, Brtnice i Jihlavy. Došlo k výraznému omlazení souboru a především byla navázána spolupráce s významnými osobnostmi neprofesionální i profesionální divadelní scény v regionu. Dá se říci, že tak byla nastartována další etapa v historii stonařovského ochotničení. Soubor od roku 1999 nastudoval dalších 13 her. Účastnil se

i dvou mezinárodních divadelních projektů ve Finsku a někteří členové se podíleli na různých site specific projektech (Loučky, Stará plovárna). Výrazně se podílí na společenském životě v městysi a napomáhá při obnově tradic. Ve spolupráci s profesionálními režiséry a herci uspořádal kurzy a semináře pro adepty herectví a režie z řad amatérských souborů z celého kraje. Od roku 2016 soubor funguje jako zapsaný spolek. V roce 2020 zemřela principálka a zakladatelka souboru Anna Dvořáková. Následně se na její památku soubor přejmenoval na Divadlo A. D. Stonařov, z.s. Principálkou spolku se stala Lenka Doležalová. Jádrem spolku čítá 15 aktivních členů, kteří jsou doplňováni hostujícími amatérskými herci z okolních měst. Na repertoáru spolku se výhradně objevují komedie, občas střídané pohádkami. Radost a smích přenesený do řad diváků, to je to, co stonařovské ochotníky baví. Po skončení pandemie se spolek naplno pustil do nastudování komedie „Svatba bude, i kdybyste nechtěli!“ dle předlohy V. Štecha „Třetí zvonění“, v úpravě L. Doležala, s hudbou L. Zadiny a v režii hostujícího M. Šindeláře.

OKO představuje hru:



Svatba bude, i kdybyste nechtěli!

**Divadlo A. D. Stonařov / autor: Václav Štech
komedie / 120 minut s přestávkou**

Provedení inscenace vychází ze hry Václava Štecha „Třetí zvonění“ z roku 1900. Tato hra se stala brzy součástí základního repertoáru profesionálních i ochotnických divadelních scén. Když v polovině třicátých let byla s nečekaným úspěchem znovu uvedena v Praze, využili diváckého zájmu také filmaři.

Městečko Neklisy je ve skutečnosti město Slaný, kde autor prožil dětství a učil na obecní škole. Podle události, které byl údajně sám svědkem, sepsal bláznivou historii svatby v rodině starosty, která sice hýbe celým městečkem, ale o které se do poslední chvíle neví, jestli se uskuteční, nebo ne. Jak v těchto komediích bývá, na začátku příběhu stojí malá lež. V úpravě hry pod názvem „Svatba bude, i kdybyste nechtěli!“ je děj komedie, kterou ochotníci zpestřili hudebními čísly, neb rádi zpívají, sice přibližován k naší současnosti, ale záměrně není zakotven v konkrétním období. Z nevinného nedorozumění a oné malé lži vznikne řetěz složitých a zdánlivě neřešitelných situací, které jsou zdrojem napětí i komiky. Tato komedie není jen o zmatcích kolem svatby starostovy dcery Lenky s JUDr. Hudcem, ale také o vznikajících vztazích mezi Hudcovou bývalou přítelkyní, mladší bohatou vdovou Kváčkovou a místním básníkem Hvězdínským, maminkou Kváčkové s přítelem starosty Kaštylem, ale i o svérázných představách místních hodnostářů o řízení a správě věcí veřejných. Svatba se nakonec konat bude, dokonce své štěstí tu najde i druhá a třetí dvojice a také obecní zájmy se podaří spojit s těmi soukromými.

Na co se můžete těšit zítra?

19. 3. v 9.30 hod. **Princové jsou na draka**
hraje Divadelní spolek bratří Mrštíků Boleradice
19. 3. v 15.00 hod. **Houbová polévka Naděždy Krupské**
hraje Divadlo Duha z Polné
19. 3. v 19.30 hod. **Lev v zimě**
hraje Divadlo Stodola ze Sivic

Sponzoři a partneři Třeštského divadelního jara 2023



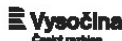
Město Třešť



Panský dvůr Telč



Mediační partneři:



JIHOMORAVSKÉ LISTY



Vydalo: Město Třešť / Redaktor: Vladimír „Altán“ Mátl / Redakce a tisk: TIC Třešť
Foto: archiv souborů a Města Třešť / Sazba a grafika: Michaela Padrtová